

Arrest

nr. 232 958 van 21 februari 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat AUNDU BOLABIKA
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 19 februari 2020 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 februari 2020 tot teruggrijping (bijlage 11) en tot intrekking van het visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TSHIBANGU-KADIMA, die *loco* advocaat AUNDU BOLABIKA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 februari 2020 biedt verzoeker zich aan de grenscontrole op de luchthaven te Zaventem.

1.2. Er wordt op dezelfde dag een beslissing tot teruggrijping genomen. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Op 16.02.2020 om (...), aan de grensdoorlaatpost Brunat, werd door ondergetekende, de heer :

*naam **B. O.** voornaam **B.***

*geboren op (...) te **K.** geslacht (m/v) **Mannelijk***

*die de volgende nationaliteit heeft **Congo (Dem. Rep.)** wonende te [...]*

*houder van het document **paspoort** nummer (...)*

*afgegeven te **Minaffet** op : **20.11.2017***

*houder van het visum nr. (...) van het type C afgegeven door **België***

*geldig van **01.02.2020** tot **27.02.2020***

*voor een duur van **11** dagen, met het oog op :*

*afkomstig uit **K. met Brussels Airlines (SN358)**, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :*

Reden van de beslissing:

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene wenst als toerist Brussel te komen bezoeken. Hij toont een reisprogramma dat hij op het reisbureau heeft gekregen maar kan dit op geen enkele manier toelichten. Hij heeft geen kennis van de bezienswaardigheden die opgesomd worden in het reisprogramma, is niet in het bezit van toegangstickets of stadsplan. Hij bezit een hotelreservatie dewelke na controle geannuleerd blijkt te zijn. Hij kan derhalve niet aantonen waar hij tijdens zijn verblijf zal overnachten. Hij verklaart geen familie of vrienden in Europa te hebben, enkel vage kennissen. Na controle van zijn bagage blijkt hij in het bezit te zijn van 41 kilo voedsel dat hij wenst te geven aan zijn familie in Frankrijk. Zijn verklaringen in dit verband zijn tegenstrijdig aangezien hij eerder verklaarde geen familie te hebben in Europa.”

1.3. Tezeldertijd wordt een beslissing tot intrekking van het visum genomen. Deze beslissing luidt als volgt:

*“Geachte Meneer **B. O., B.***

(...)

Op verzoek van de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te (...)

Heeft / hebben / werd uw visumaanvraag onderzocht

uw visum onderzocht. Nummer [nr van visum], afgegeven: [dag/maand/jaar].

het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende reden(en):

het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 34, van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode).

Betrokkene wenst als toerist Brussel te komen bezoeken. Hij toont een reisprogramma dat hij op het reisbureau heeft gekregen maar kan dit op geen enkele manier toelichten. Hij heeft geen kennis van de bezienswaardigheden die opgesomd worden in het reisprogramma, is niet in het bezit van toegangstickets of stadsplan. Hij bezit een hotelreservatie dewelke na controle geannuleerd blijkt te zijn. Hij kan derhalve niet aantonen waar hij tijdens zijn verblijf zal overnachten. Hij verklaart geen familie of vrienden in Europa te hebben, enkel vage kennissen. Na controle van zijn bagage blijkt hij in het bezit te zijn van 41 kilo voedsel dat hij wenst te geven aan zijn familie in Frankrijk. Zijn verklaringen in dit verband zijn tegenstrijdig aangezien hij eerder verklaarde geen familie te hebben in Europa.”

2. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

De uiterst dringende noodzakelijkheid wordt door de verwerende partij niet betwist.

2.3. De tweede voorwaarde: de middelen

2.3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

« 14, 21 et 32 du règlement CE n°810/20092

- 3 alinéa 1, 3° de la loi du 15/12/1980 pris seul ou en combinaison avec un défaut de motivation au regard de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 (...) et des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et des principes généraux de droit tirés de l'erreur manifeste d'appréciation ; de la sécurité juridique, de prudence, de précaution, de minutie et du devoir de collaboration procédurale, de proportionnalité, de bonne foi ;

Les décisions attaquées violent les articles cités au moyen en ce qu'elles reposent sur une mauvaise motivation qui, par ailleurs, ne correspondent nullement avec les intentions de la partie requérante ;

En effet, l'acte attaqué consiste en une décision de révocation du visa et refoulement avec maintien de l'intéressé en Centre fermé en vue de son éloignement au motif que, le concerné désire visiter Bruxelles comme touriste, il montre un programme de voyage obtenu au bureau touristique mais n'arrive pas à en donner des détails. Il n'a aucune connaissance des sites touristiques décrits dans le programme de voyage. Alors que la partie requérante a démontré dans son chef la connaissance parfaite de son programme de tourisme.

La partie adverse ne peut, dès lors, lui reprocher de ne pas connaître des lieux et villes qu'il comptait visiter alors que le but même de son voyage touristique est de découvrir et visiter les lieux (continents, pays, villes, sites touristiques ct.) inconnus ou attirants.

Qu'au vu de ce qui précède, la partie requérante qualifie la motivation de la décision attaquée d'absurde. Elle rappelle la définition du mot tourisme qui, selon le dictionnaire Larousse, s'avère être l'activité d'une personne qui voyage pour son agrément (son plaisir), visite une région, un pays, un continent autre que le sien, pour satisfaire sa curiosité, son goût de l'aventure et de la découverte, son désir d'enrichir son expérience et sa culture.

Selon le site de l'OCDE, Le « tourisme comprend les activités déployées par les personnes au cours de leurs voyages et de leurs séjours dans les lieux situés en dehors de leur environnement habituel pour une période consécutive qui ne dépasse pas une année, à des fins de loisirs, pour affaires et autres motifs non liés à l'exercice d'une activité rémunérée dans le lieu visité. ».

Le tourisme peut être superficiel, avec un guide en main, à travers les musées et les monuments historiques et ou sites touristiques. Selon la doctrine, le tourisme se distingue du voyage en ce qu'il implique dans le fait du voyageur, d'une part le choix délibéré du but, d'autre part le souci de satisfaire son agrément (Jocard, Tour. et action État, 1966, p. 13).

Le touriste est celui qui voyage pour son plaisir hors de ses lieux de vie habituels, et d'y résider de façon temporaire, mais aussi un secteur économique qui comprend en plus de l'hôtellerie, les boutiques, restaurant ; en bref, l'ensemble des activités liées à la satisfaction et aux déplacements des touristes. Que reprocher à la partie requérante de ne pas connaître la ville de Bruxelles revient à dénaturer l'article 3, 3° de la loi vidé de ses substances. Qu'en agissant de la sorte, l'Office des étrangers rajoute manifestement d'autres éléments à la loi en créant des conditions nouvelles ;

Au vu de ces différentes définitions, la motivation de la décision attaquée ne permet pas à la partie requérante de comprendre en quoi l'objet ou but de son voyage n'est pas démontré.

La partie adverse allègue que le requérant n'est pas en possession des tickets d'entrée ni d'un plan de la ville. Alors qu'aucune disposition légale n'impose à un touriste d'avoir au préalable un ticket des sites qu'il compte visiter. Que pour avoir accès à des centres d'attractions ou des sites touristiques, il n'est pas exigé de réserver en avance un billet vu qu'on peut s'en procurer sur place.

Que le but du séjour est totalement justifié par le souhait de visiter des endroits touristiques dans l'espace Schengen selon ses convenances et dans le respect de son visa.

Que l'objet de son séjour ne saurait être autrement détaillé par un programme, lequel dépend des événements du moment, de la météo, des heures d'ouverture des sites touristiques, de la déserte par les transports publics.

Ce motif ne permet pas à la partie requérante de comprendre la raison pour laquelle la partie adverse en a conclu que l'objet et les conditions du séjour n'étaient pas justifiés ni qu'il existe des doutes sur le but réel du voyage, un séjour touristique n'étant pas nécessairement articulé autour d'un programme précis.

La partie adverse allègue que le requérant possède une réservation d'hôtel qui s'avère être annulée après vérification, il n'arrive pas à indiquer le lieu de son passage de nuit ;

Certes la partie requérante a réservé une chambre d'hôtel pour la période allant du 15 février 2020 au 26 février 2020. Mais étant arrivé en Belgique le 16 février 2020, l'hôtel a dû annuler sa réservation étant donné qu'il ne s'était pas présenté à eux le 15 février. Mais après explication de la partie requérante, sa réservation a été de nouveau réactivée.

En d'autres termes, ledit hôtel est disposé à le recevoir dès qu'il se présente à leur guichet. Il ne se pose actuellement aucun problème d'hébergement dans le chef du requérant ;

La partie adverse allègue que le requérant a déclaré n'avoir aucune famille et amis en Europe uniquement quelques connaissances. Après le contrôle, il s'avère être en possession d'une quantité de 41 kilos de nourriture qu'il désire donner à sa famille en France.

Que s'agissant du bagage de 41 kilos, la partie requérante s'est expliqué qu'il rendait service à ses connaissances en leur ramenant les colis du pays de provenance. Il ne comprend pas en quoi ceci pourrait dénaturer l'objet du séjour ;

La partie requérante arrive pour la première fois en occident. Elle garde encore son reflexe de la solidarité africaine. Elle a agi de bonne foi avec sa mentalité mais n'a nullement déclaré à la partie adverse qu'elle devrait résider chez ses compatriotes. La motivation de la décision attaquée ne lui permet pas de comprendre en quoi ses services rendus à un compatriote seraient contraire au but de son voyage à savoir le tourisme. Aucune disposition légale ne le lui interdit et que ni l'Ambassade, ni les agences de voyage, ni le transporteur aérien ne l'ont mis en garde quant à ce service au regard de son objet de voyage;

Qu'il s'avère que les motifs avancés par la partie adverse prouvent tant soit peu le caractère non adéquate de la motivation de l'acte attaqué, ce qui rend indiscutablement la présente décision annulable ;

Qu'au vu de ce qui précède, la partie adverse avance un motif absurde qui viole le prescrit de l'article 62 de la loi précité relative à la motivation formelle ;

Que suivant le principe d'une bonne administration, et particulièrement les principes de précaution et minutie, chaque administration doit effectuer un contrôle concret, complet, loyal et sérieux des circonstances de l'affaire. Elle doit examiner les faits avec la précaution nécessaire, prendre les informations nécessaires lors de la prise de décision afin de prendre celle-ci en connaissance de cause

et ce, après avoir rassemblé tous les éléments nécessaires utiles pour l'examen de l'affaire (J. JAUMOTTE, « Les principes généraux du droit administratif à travers la jurisprudence administrative », in Le Conseil d'Etat de Belgique, cinquante ans après sa création (1946-1996), ULB, Bruxelles, 1999, p. 687) ;

Que par ailleurs, la partie défenderesse n'apporte aucune preuve allant dans le sens contraire qui pourrait "réellement" et "au-delà de tout doute raisonnable" confirmer ses doutes qui s'avèrent non fondés dans la mesure où, la partie requérante n'a nullement manifesté une quelconque intention de vouloir aller vivre chez des connaissances. Il ne devrait pas être sanctionné tout simplement par le fait qu'il a une famille en France ;

Qu'il est dès lors absurde de motiver son refoulement par un argument sans aucune pertinence au vu des éléments du dossier administratif de la partie requérante. Le simple fait d'avoir rendu service à un compatriote ne pourrait empêcher la partie requérante de respecter le but de son séjour ;

Que la partie requérante rappelle que l'obligation de motivation formelle à laquelle est tenue l'autorité administrative doit permettre au destinataire de la décision de connaître les raisons sur lesquelles se fonde celle-ci, sans que l'autorité ne soit toutefois tenue d'explicitier les motifs. Il suffit, par conséquent, que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir les contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet.

Qu'en l'espèce, l'argument développé par la partie adverse est dès lors non pertinent au vu des éléments du dossier administratif ;

Dès lors, l'administration a commis une erreur manifeste d'appréciation et la décision souffre d'un défaut de motivation pertinente : à considérer qu'il appartenait au requérant d'étayer plus avant son projet de voyage, quod non, il convient de constater que son dossier témoigne à suffisance de l'objet de son séjour.

Qu'il y a incontestablement fausse motivation. Le Conseil devrait annuler la décision querellée pour ce chef ;

Le simple fait de faire bénéficier un service à une connaissance ne pourrait empêcher la partie requérante de respecter le but de son séjour ;

Que dans un cas similaire le conseil de céans a procédé à l'annulation de la décision querellée (CCE, arrêt n° 161 882 du 11 février 2016). Il a été jugé ce qui suit :

Par ailleurs, le Conseil rappelle qu'il ressort de l'article 32, 1. b) du code des visas, le visa est refusé « s'il existe des doutes raisonnables (...), sur la fiabilité des déclarations effectuées par le demandeur ou sur sa volonté de quitter le territoire des États membres avant l'expiration du visa demandé ».

(...) A cet égard, le Conseil constate que la requérante a introduit une demande de visa afin d'effectuer un voyage touristique de dix jours à Bruxelles. Elle a fourni, à l'appui de sa demande, la preuve de la réservation d'un hôtel au centre de Bruxelles pour neuf nuitées ainsi que les coordonnées de cet hôtel. Le Conseil n'aperçoit dès lors pas pour quelle raison la partie défenderesse a estimé que l'objet et les conditions du séjour n'étaient pas justifiés.

Le Conseil observe, tout comme la partie requérante, qu'en se contentant de viser l'article 32 du code des visas, sans autre précision, c'est en réalité sur la base de l'article 32.1, b de ce code que la partie défenderesse a également motivé la décision attaquée en indiquant qu'il existait des « doutes quant au but réel de la demande ». Sans se prononcer, à cet égard, sur le caractère suffisant du fondement légal de ce motif - le point relatif à l'article 32, 1, b ayant été délibérément non coché dans la motivation de la décision attaquée- le Conseil constate qu'il ne peut être considéré comme valablement motivé en fait. En effet, ce motif s'appuie sur trois sous-motifs qui ne peuvent suffire à fonder la décision attaquée.

(...) Quant à l'absence de production d'un parcours touristique détaillé, le Conseil ne peut que constater, à nouveau, que ce motif ne permet pas de comprendre la raison pour laquelle la partie défenderesse en a conclu que l'objet et les conditions du séjour n'étaient pas justifiés ni qu'il existe des doutes sur le but réel du voyage, un séjour touristique n'étant pas nécessairement articulé autour d'un programme précis.

Il en va de même de l'absence de « référence vérifiable en Belgique en dehors de la réservation d'hôtel » dès lors que s'agissant d'un séjour touristique de dix jours durant lesquels il était prévu que la requérante serait exclusivement logée dans cet hôtel, le Conseil n'aperçoit pas quelle autre référence aurait pu produire la requérante.

L'argumentation développée par la partie défenderesse dans sa note d'observation n'est pas de nature à remettre en cause les constats qui précèdent. En conséquence, le Conseil estime que la partie défenderesse a manqué à son obligation de motivation formelle des actes administratifs, la décision attaquée ne permettant pas de comprendre les raisons pour lesquelles la demande de visa a été refusée ».

2.3.2 Met betrekking tot de formele motiveringsplicht, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing duidelijk de feitelijke en juridische elementen vermeldt op grond waarvan deze genomen is. In het middel gaat de verzoeker ook inhoudelijk in op deze motieven en tracht hij deze te weerleggen. Aldus blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en dat er voldaan is aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht.

De bestreden beslissing is gesteund op artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet en er wordt gemotiveerd dat verzoeker niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en verblijfsomstandigheden staven.

De Raad merkt vooreerst op dat het bezit van een visum voor kort verblijf de betrokkene niet vrij stelt van de verplichting om op het ogenblik van de binnenkomst het doel en de omstandigheden van zijn verblijf te kunnen staven. Artikel 3, eerste lid, 3°, van de vreemdelingenwet bepaalt duidelijk dat de toegang tot het grondgebied kan geweigerd worden wanneer de vreemdeling, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf.

De Raad wijst er in dit verband op dat ook artikel 6.1, c, van de Verordening (EU) 2016/399 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende een Uniecode voor de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodes) vereist dat de onderdanen van derde landen bij binnenkomst het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden moeten kunnen staven. Artikel 6.3 van de Schengengrenscodes bepaalt dat daartoe documenten kunnen worden gevraagd die het reisdoel staven.

Verzoeker voert een semantisch betoog met betrekking tot het woord "toerisme" en stelt dat hem niet kan worden verweten dat hij de plaatsen en steden die hij zich voorneemt te bezoeken niet kent, nu zijn reisdoel er precies in bestaat deze plaatsen te ontdekken en te leren kennen.

Dit staat er niet aan in de weg dat verzoeker, wanneer hij zich aan de grenscontrole aanbiedt om het Schengengrondgebied binnen te komen, het doel en de omstandigheden van zijn verblijf moet aantonen. Zelfs al kan verzoeker worden bijgetreden in de mate hij aanvoert dat niet in redelijkheid kan worden geëist dat hij over elke bezienswaardigheid van zijn bezoek reeds toegangstickets of documentatie voorlegt, merkt de Raad op dat de motieven waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker zijn reisdoel niet weet toe te lichten een geheel vormen en niet moeten worden gelezen als een amalgaam van elkaar losstaande zinnen. Uit de motivering blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij als toerist België kwam bezoeken, maar dit op geen enkele wijze kon toelichten. Ter ondersteuning hiervan wordt verwezen naar de vaststelling dat verzoeker geen kennis heeft van de bezienswaardigheden in zijn reisprogramma, en niet in het bezit is van toegangstickets of een stadsplan. Verder blijkt dat zijn hotelreservatie geannuleerd werd.

Tenslotte motiveert de bestreden beslissing dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde nadat bleek dat hij 41 kg voedingswaren bij zich had die hij wou geven aan zijn familie in Europa, terwijl hij eerder verklaarde geen familie te hebben in Europa.

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, meer bepaald in het politieverlag van 16 februari 2020 dat vermeldt:

“ Betrokkene reist alleen en voor het eerst naar Europa. Hij wil voor een 10-tal dagen Brussel bezoeken voor toerisme.”

“Vaststellingen en info:

Op 16-2-2020 komt betrokkene aan te Brussel met vlucht SN358 uit Kinshasa. Hij heeft een terugkeerticket (getoond op zijn gsm) voor de vlucht SN357 van Brussel naar Kinshasa op 26-2-2020.

Hij heeft een hotelreservatie (in bijlage) voor een verblijf van 15-02-2020 tot 25-02-2020 in Hotel de France te St-Gillis maar uit controle blijkt deze geannuleerd te zijn.

Betrokkene wil Brussel voor toerisme bezoeken. Hij toont ons een toeristisch programma dat hij gekregen heeft op het reisbureau. Hij kan ons geen enkele bezienswaardigheid opzeggen vermeld op zijn programma. Hij heeft geen enkele kennis van de toeristische trekpleisters van Brussel. Verder heeft hij geen toeristische documentatie in zijn bezit zoals reisgids, brochures, entreekaartjes voor musea, stadsplan, etc...

Op onze vraag of hij vrienden of familie heeft in Europa antwoordt hij dat hij wel enkele vage kennissen heeft in Brussel maar dat er geen plannen zijn om deze mensen te ontmoeten.

Betrokkene heeft 2 ruimbagages mee. Eén bagage (van 41 kilo) zit vol met voedsel. Dit is, volgens betrokkene, bedoeld om aan zijn familie te geven die in Frankrijk woont. Hij zal deze mensen contacteren eens hij in het hotel is. Oorspronkelijk verklaarde hij nochtans dat hij geen familie of vrienden heeft in Europa en dat hij geen ontmoetingen met deze mensen gepland heeft.

Betrokkene is niet in het bezit van een officiële uitnodiging om familie te bezoeken in Frankrijk.

Het is de eerste keer dat betrokkene(n) een Schengenland bezoek(t)(en)."

Wat betreft het feit dat verzoekers hotelreservatie werd geannuleerd, voert verzoeker thans aan dat dit na contactname met het hotel op 16 februari 2020 werd rechtgezet. Het hotel is opnieuw bereid hem logies te verschaffen. Dit is echter slechts een *postfactum* verklaring en staat er niet aan in de weg dat de grenspolitie op het ogenblik van de bestreden beslissing terecht vaststelde dat de reservatie was geannuleerd. Bovendien wist verzoeker dat hij op 16 februari 2020 zou aankomen, zodat hij in staat was om de reservatie te doen op de correcte datum. Het enkele feit dat verzoeker naderhand zijn reservatie hersteld heeft, verschaft geen verklaring waarom verzoekers hotelreservatie niet zijn werkelijke aankomstdatum betrof.

Ook met betrekking tot zijn toeristisch reismotief blijkt niet dat de grenspolitie op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten dat hij dit niet kon staven. Er blijkt inderdaad niet dat verzoeker enige bezienswaardigheid kon noemen en verder bleek hij geen enkele documentatie bij zich te hebben. Verzoekers betoog in het middel en pogingen om de noodzaak aan toeristische documentatie te relativiseren doen geen afbreuk dat verzoeker geen enkele duiding wist te geven omtrent dit reismotief. Zoals hoger reeds aangehaald, diende verzoeker te weten dat hij aan de grens kon ondervraagd worden met betrekking tot zijn reismotief.

Met betrekking tot de voedingswaren die hij vervoerde, verklaart verzoeker dat hij dit aan kennissen zou uitdelen en dat hierbij geen kwade trouw gemoeid is. Hiermee verschaft verzoeker echter geen uitleg voor de tegenstrijdigheid in zijn verklaringen, enerzijds dat hij geen familie in Europa had en anderzijds dat hij de voedingswaren zou uitdelen aan familieleden in Frankrijk.

De Raad herhaalt dat deze motieven een geheel vormen. De Raad acht de motivering dat verzoeker zijn reismotieven en –omstandigheden niet kon staven niet kennelijk onredelijk, noch onzorgvuldig noch disproportioneel.

Verzoeker zet in het middel geen verdere grieven uiteen. De schending van de aangevoerde artikelen 14, 21 en 32 van de Visumcode wordt niet uiteengezet.

Het middel is niet ernstig.

2.4. Er is niet voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde die moet zijn vervuld zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden bevolen. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT